

Ми всі Адами не від мами... - Джерело

Написав нічий=божий

Середа, 20 квітня 2011, 23:48

Не знаю: довго Боже з глини
Мене ліпив Ти до людини,
Але я все життя своє
Віддав, шукаючи Тебе.
Не слави людської відзнак,
Не грошей (хоч без них ніяк),
Тебе шукав, мій Боже дивний,
Життя чому вдихнув Ти в глину?
А я, коли мене Ти вчив,
Все ж знов по-своєму вчинив.
Чому ж я плоду того взяв,
Який мене у Тебе вкрав?
Чому життя моє в поту
За хліба крихітку оту?
Коли в раю я все би мав,
Душею щоб не забажав .

Чому? Як в тілі Ти прийшов,
Я не любов, я вибрав кров.
Чому ? Чому я не збагну:
Послухав знову сатану?
І знову гордий нарікаю ...
Чому Ти вчиш мене, згинаєш?
Ти ж Бог, Ти маєш всіх любити,
А Ти берешся нас корити:
«Що сієш , те і жнеш, людино.
Допоки гордість в тобі згине -
Учити буде тебе Бог
В земному побуті тривога."
Не за горами ті часи:
«Забудь нам все, прости й спаси»,-
Ти скажеш, стомлений з дороги,
Душею впавши Богу в ноги.

А якщо ні , тоді неси
Все, що надбав за всі часи .
Земля хай буде тобі пухом,
А що надбав залиш те мухам.